

SVID analīzes pielietojuma metodika, plānojot energoefektivitātes pasākumus reģionos

Inga Puikevica-Puikēvska, Gita Actiņa, Gatis Teteris, Namejs Zeltiņš, *Fizikālās
enerģētikas institūts*

Metode, ko pasaulē pazīst kā SVID analīze, ir piemērots instruments, lai saprastu projekta ieguvumus un riskus un varētu pieņemt pēc iespējas optimālāku lēmumu dažādās situācijās. SVID nozīmē - stiprās puses; vājās puses; iespējas; draudus.

SVID metode ļoti labi palīdz iezīmēt rāmi, kurā notiek stratēģijas, esošās pozīcijas un attīstības virzienu, biznesa ierosinājumu vai vēl citu ideju izvērtēšana. SVID analīze savā būtībā ir ļoti vienkārša. Lai šī analīze dotu pēc iespējas labāku rezultātu, vispirms nepieciešams veikt ārējo faktoru analīzi, kas balstās uz politiskajiem, ekonomiskajiem, sociālajiem un tehnoloģiskajiem aspektiem.

SVID analīze nosaka iespējas vai ideju. Analīze, ko veicam pirms SVID, vērtē tirgu, kurā gatavojamies darboties vai jau darbojamies. No šāda viedokļa mēs apskatām visu sistēmu kopumā; ražošanu; pārvaldi; lietotājus; kādi tarifi tiks piemēroti; vides pasākumus un vides kvalitāti.

Vērtējot katru etapu, jāņem vērā Latvijas enerģētikas nacionālā programma; Valsts un pašvaldību politika, LR normatīvu aktu bāze; ES direktīvas un prasības, kuras skar šīs politikas vai sistēmas izstrādi.

Lai pilnvērtīgāk izstrādātu tālāko stratēģiju vai darbības plānu, nepieciešams veikt konstatēto trūkumu analīzi un risinājumu variantus/scenārijus. Analīzes gaitā parādīsies zaudējumi, kuri varētu rasties sliktas darba organizācijas rezultātā un kuru novēršanai ir nepieciešami nelieli resursi, vai organizējot tikai nelielas reformas, neieguldot nekādus resursus.

Šāds izvērtējums palīdzēs izstrādāt rīcības plānu, kas ļaus ietaupīt finanšu līdzekļus uz īslaicīgo pasākumu rēķina, tātad dos uzreiz redzamu ietaupījumu, kā arī palīdzēs pamatot projekta efektivitāti jau īsā laika periodā.

Lai darbs būtu efektīvi izvērtējams, tas jāsadala atsevišķos posmos un jāvērtē katru etapu atsevišķi.

Ja analizējamā reģionā ietilpst vairākas pašvaldības, tad analīze jāveic par katru pašvaldību atsevišķi. Taču vienlaikus jānosaka, cik lielam ir jābūt, piemēram, iedzīvotāju skaitam pašvaldībā, lai to varētu uzskatīt par vienu vienību. Mazākās pašvaldības ir iespējams apvienot, lai nesadrumstalotu analīzes gaitā iegūtos rezultātus.

Mehānikas

Mehānikas

Jānis Vība, Bruno Gra

FTZN nodaļas īsā referatā [http://www.lza.lv/index.php?option=com_content&view=article&id=70] minēts: Par mehāniku bieži runā, bet tā ir ļoti maz orientēta nodarbe, saistīta ar dažādām mehānikas jomām. Mehānika kā zinātne ir maza un vājāka, bet mehānikas īpatnība ir tāda, ka, lai nodarbotos ar mehāniku, nepieciešams reālos materiālus, vienu no spožākajiem piemēriem ir Polimēru mehānikas institūts. Visbeidzot, dažādas fizikas nozarēs, Aplūkojot mehānikas attīstību Latvijā, jānosauk pasaules kara. Kā personas, kas veicināja akademiķi A.Mālmeisteru un profesoru J. Tepfers (Zviedrija). Tālāko mehānikā. Pirmām kārtām šeit jārunā par politiskās realitātes. Uzplaukums bija vērojams septiņdesmitajos un astoņdesmitajos, uz obligātu un labu fizikas mācību pārdomātiem mācību plāniem un institūtiem un attiecīgām katedrām. no vienas katedras LU fizikas katedrā nepārtrauktās vides mehānikas katedrā zinātniskā sabiedrībā pazīstamu universitātē, J.Dzenis ASV Kembridžas universitātē, A.Bogdanovs

Rīgas Tehniskās universitātes Tehniskās mehānikas institūts dibināts 1994. gadā. Pirmais direktors bija LZA profesors J. Lavendelis. No 1999. gada RTU korespondētājloceklis, Dr.habil.sc.